

Lotteriet

Av Elin Jordansson

Kapitel 1 – Gunnar Fällemo

Asta, Bea och Cesar väntade länge på Olle. Han brukade aldrig vara sen, men nu hade det gått 10 minuter utan att någon kommit. Så de skickade ut Sam för att hämta honom.

När han kom tillbaka var inte bara Olle med, utan en kort man med mörk kostym. Mannen ställde sig långs fram i klassrummet, vid tavlan.

– Godmorgon, sa mannen. Jag heter Gunnar Fällemo. Jag har något att berätta för er, något väldigt viktigt. Gunnar harklade sig innan han berättade. Hela klassen var knäpptyst. Vad var det för viktigt de skulle veta?

– Jo, det är så att er skola har lite svårt att betala räkningar. Väldigt svårt. De har inte betalat på flera månader. Så skolstyrelsen har bestämt sig för att stänga ner skolan. Hela klassen var förskräckt. Varför skulle det här hända just dem?

– Men jag vill ha kvar skolan! protesterade Sam. Det måste finnas något vi kan göra! Men ingen kunde komma på något. Till slut hade Gunnar gått och det var en väldigt sorgsen lektion. Asta kunde inte ens fokusera på tabellerna i matteboken. Hon försöker klura ut en plan på hur de kan rädda skolan.

Kapitel 2 – Operation: Rädda skolan

Asta gick hem den dagen fortfarande tänkande. Hur skulle de göra. Hon funderade på att försöka sälja saker för pengar, men de skulle inte hinna få över 100 000 kronor i tid, eftersom de säkert skulle stänga ner skolan om en månad eller något.

När hon kom in i sitt rum var hon så trött på allt tänkande att hon somnade.

Mamma väckte henne efter ungefär 20 minuter.

– Asta? vakna! Cesar och Bea är här. Asta gick upp. Hon mötte Cesar och Bea vid ytterdörren.

– Vi måste prata. Om skolan, sa Bea.

– Vi måste komma på något, sa Cesar. Asta tog på sig jackan och de gick runt i stan medan de pratade.

– Jag vann ju 1000 kronor för jag vann turneringen, sa Bea. Vi kanske kan använda det?

– Det räcker inte, sa Cesar. Det är ju över 100 000.

– Jag trodde vi skulle klara det om vi sålde saker, men sedan kom jag på att vi inte hinner, sa Asta. Jag trodde verkligen det var en bra idé.

– Men det är nog en bra idé ändå. Vi gör så här: Vi ger reklam för museet att kolla på Ingjalds nyckel, så kan Börje betala oss för det. Bea förklarade i noga detaljer, så att de skulle fatta (inte för att det var svårt).

Kapitel 3 – Små arbetare

Nästa dag gick Asta, Bea och Cesar till museet. Vid incheckningsdisken frågade de efter Börje. Sigges klasskamrat, William (som nu också gick på prao), sa att han var på sitt kontor högst upp i byggnaden. De tackade honom och gick tungt uppför alla trappor. När de kom upp så märkte de att det fanns en hiss. Typiskt. De knackade på dörren och gick in. Börje satt bakom ett skrivbord fullt med papper, pennor, sudd och pennvässare. Även en liten antik klocka låg framför honom. Runtom fanns hyllor med gamla tallrikar från vikingatiden och spjut och yxor från jägarstenåldern. Börje log glatt när han såg dem.

– Nämen, är det inte mina hjältar? sa han och reste sig.

Han gick fram till barnen.

– Är det något ni behöver? frågade Börje och tittade ner på dem.

– Ja, kan vi få göra reklam på museet? Så fler får se nyckeln? sa Asta.

– Det är ju klart ni får! Hur ska ni göra det då? Verkligheten eller video?

Juste, det hade de inte tänkt på.

– Vi kan nog göra båda, sa Bea. Det blir bra.

– Okej, sa Börje. Nu kanske ni borde gå och börja med era reklamer. Två av er kanske kan gå runt på stan och hålla upp skyltar och så, och så kan den andra hålla på med videon.

– Ja, vi gör det, sa Cesar och de gick därifrån.

Nästa dag gick Cesar och Asta runt i stan, höll upp skyltar och satte upp posters på nästan varenda vägg.

– Asta, jag är trött! stönade Cesar och satte sig ner på marken.

– Jag vet, men vi måste arbeta hårdare för att få vår lön.

Just då kom en äldre kvinna fram till dem.

– Vad gör ni? sa hon ganska strängt. Vad håller ni ens på med?

– Vi gör reklam, för Ingjalds nyckel, sa Asta.

– Men får ni ens jobba så tidigt? Det här är en skandal! Dessutom så har alla sett nyckeln! skrek kvinnan åt barnen.

– Inte alla- Cesar avbröts av att kvinnan skrek ännu en gång.

– Jo! Alla har sett den! Så lägg av bortskämda ungar! Hon skrek för full hals.

– Lägg av tanten! Låt barnen ge reklam för den där nyckeln! sa en äldre man på en parkbänk lite längre bort.

– Ja, låt dem va! ropade en annan kvinna. Det blev tyst en stund.

– Snorungar, sa kvinnan lågt innan hon äntligen gick därifrån. Asta och Cesar var alldeles andfådda. Den kvinnan var helt respektlös.

Kapitel 4 – Annonser

Bea jobbade för fullt där hemma hos sig. Annonsern tänkte hon skulle bli klar inom en dag eller något, men så blev det inte. Det hade gått ungefär 3 timmar utan att riktigt något blev gjort. Bea var inte riktigt en sådan där expert på video

och film. Hennes pappa var en expert, men han var på en resa med jobbet. Varför ska man ens kunna resa med jobbet? tänkte Bea surt och försökte hitta en bild eller något att lägga till i videon. Sedan försökte hon spela in sin egen röst. När hon tittade igenom videon hörde hon hur ful hennes röst lät. Så hon bad mamma att spela in rösten istället. Nu gick det bättre. Just då kom Asta och Cesar hem.

– Det var en galen kvinna som kallade oss bortskämda och snorungar, sa Cesar.

– Hon sa att vi inte fick göra reklam, fortsatte Asta.

– Jaha, sa Bea. Jag tycker hon borde fixa lite pengar och köpa lite respekt med det.

– Är du klar med videon? frågade Asta.

– Ja, sa Bea. Den är inte den bästa, men det får duga.

Nästa dag var annonsen överallt. De hade lyckats, och nu var museet mer fullt med folk än vad man kunde tro. Varje dag kom åtminstone 10 personer varje timme. Asta, Bea och Cesar fick väldigt mycket lön från Börje, ungefär 500 kronor för varje gång de gick ut till stan för att ge reklam. Det här går ju bra, tänkte Bea medan mamma spelade in sin röst på en annan annons.

Kapitel 5 – Ringen

Bea ville ha något att sälja för att få pengar. Men hon visste inte vad. Plötsligt kom hon på att hennes mamma hade en ring hon aldrig använde. Det var inte vigselringen som de höll på att förlora förra året, det var en annan ring. En guldring. Mässing. Den var bara guldfärgad. Med en lilafärgad sten. Bea frågade mamma om hon fick. Så gick hon till museet. Hon stod utanför och frågade varenda person som kom om de ville köpa. Till slut kom en kvinna som ville ha den.

– Du vet, sa kvinnan. Jag mötte 2 småungar som gav reklam på den där nyckeln.

Plötsligt slog det Bea. Det var samma kvinna som retat Asta och Cesar! Snabb sa hon:

– Förlåt, jag ångrade mig. Jag vill ha kvar den. Kvinnan tittade surt på henne, och gick sedan in i museet. Kvinnan såg väldigt irriterad ut som hon gick därifrån. Efter bara 15 minuter såg Bea kvinnan igen.

– Gud, vad tråkigt! sa hon och störtade därifrån till en bil. Bilen drog iväg med blixstens fart.

När Bea kom till Astas hus var Cesar redan där. Hon berättade om kvinnan och hennes suckar och stönar efter besöket. Asta och Cesar skrattade så mycket att Astas mamma behövde komma in i hennes rum och fråga vad de håller på med.

Kapitel 6 – Kupongen

Cesar hade fått världens bästa idé. De skulle köpa kuponger för Postkodmiljonären. Cesar gick till mataffären och tog en kupong. Han gick hem till sig och skrapade alla rutor. Han kunde nästan inte andas. 3 rutor med 5 miljoner. Han ringde direkt Asta och Bea. Han berättade för mamma, mormor och morfar. Asta berättade för sin familj och Bea för sin.

Nästa dag hade ABC-klubben ett möte med rektorn och Gunnar. De samtalade en stund med pengarna. Rektorn skrev ner på ett papper för att godkänna betalningen. Senare den veckan, på lördagen, hade Astas familj, Beas familj och Cesars familj ett stort kalas. De firade hos Cesar, eftersom det var hans kupong.